

[Tinning]

nu skal der ryddes op og skabes optimisme og sådan noget.

Det, det handler om, er faktisk, at der ligger en energiplan, der i forhold til den officielle dels giver mere beskæftigelse, dels giver en forbedret nationaløkonomi, og det, jeg bad fru Annelise Gotfredsen om, var sådan set at sige, hvordan man på én og samme tid kan støtte kravet om flere i arbejde og vende sig mod den alternative energiplan. Den diskussion blev vi egentlig ikke helt færdige med, men jeg er da sikker på, at i både energiudvalget og andre steder vil vi blive ved med at diskutere den alternative energiplan, så dér kan vi da få frem, hvordan man både kan vende sig mod den og blive ved med at hævde, at man støtter kravet om øget beskæftigelse.

Svend Erik Hovmand (V):

Jeg havde nær sagt: hvad skal vi dog med denne debat? Hvad skal vi dog med disse dagsordener? Jeg tror, at befolkningen, de tilhørere, der er til stede her, for ret mange andre tror jeg ikke denne debat når ud til, vil spørge sig selv: har de dog ikke mere fornuftige ting at beskæftige sig med?

Jeg har forstået på forslagsstillerne, at den dagsorden, der her lægges frem, i og for sig ikke er særlig operationel, og jeg har forstået på fru Lone Dybkjær, at den er særdeles upræcis. Da hun jo udgør en del af flertallet, synes jeg, jeg vil komplimentere fru Lone Dybkjær for denne karakteristik. Jeg synes, denne dagsorden er særdeles upræcis, den siger ikke på hverken det ene eller det andet område konkret, hvad det er man ønsker, hvad det er man forestiller sig. Fru Lone Dybkjærs fortolkning er jo meget klar, når hun siger, at denne dagsorden binder ikke regeringen til andet, end hvad den i forvejen var bundet til. Jeg tror, det var et ordret citat, og jeg synes, at det er en udmærket fortolkning – det er i hvert fald en fortolkning, som, synes jeg, er væsentlig at have, inden vi går til afstemningen.

Jeg vil godt sige, at selve dagsordenen har nogle synspunkter i retning af vedvarende energi, i retning af en række andre ting omkring naturgassen osv., som vi selvfølgelig ikke er imod. De holdninger, som der her er givet udtryk for, kan vi da ikke sige noget imod, men på den anden side synes vi altså,

at en dagsorden af denne karakter, så upræcis, som den er, er overflødig. Vi vil derfor ikke kunne tilslutte os den. Vi vil som de øvrige regeringspartier undlade at stemme til den, og så synes jeg i øvrigt, at vi skal slutte denne debat, for der er vist ikke tilført ret meget væsentligt i dag.

Maisted (FP):

Jeg kan godt forstå, at venstre og konservative ikke kan lide denne sag, og at de gerne vil undlade at stemme til en dagsorden, som er overflødig og ligegyldig. Fru Annelise Gotfredsen udtrykte det sådan, at hun frygtede en stagnation i samfundet, hvis man fulgte disse retningslinier. Det er kun et udtryk for, at regeringen er tvunget til at administrere socialdemokratisk energipolitik, og så bader venstrefløjspartierne sig i denne sag. Det er jo noget, de selvfølgelig med god grund kan gøre, fordi de ved, at de har regeringens femte familiemedlem, det radikale venstre, som god støtte til at trække regeringen i den retning, socialdemokratiet gerne vil.

Men jeg vil godt sige til hr. Riishøj: hvis almindelige markeds kræfter kommer til at virke og der er noget hold i snakken om, at vedvarende energikilder bliver økonomisk rentable i en fornuftig form, så kommer de jo helt af sig selv, og der er jo heller ingen grund til at lave et helt stort nummer ud af elbesparelser, for selvfølgelig fremstiller fabrikanter maskiner, og hvad det ellers kan være, med det lavest mulige energiforbrug. De er jo ikke helt tåber, de vil gerne have afsat deres varer. Men jeg har ikke fået noget svar på: hvor højt i procent kan I overhovedet komme op med det her vedvarende energi? Det er jo et rent og skært skinproblem: I kan maksimalt nå omkring 10 pct., for vist blæser det, men det blæser altså ikke hver dag, og solen skinner heller ikke hver dag. Vi kommer aldrig uden om at indføre a-kraft i Danmark. Det kan godt være, det tager 50 år – det er til hr. Løvig Simonsen – det er da klart, at a-kraft i Danmark vil blive dyrt, for med den filibustertaktik, som venstrefløjspartierne udøver, ikke alene når det drejer sig om energiforsyning, men også når det drejer sig om miljø, er det jo håbløst at opføre noget fornuftigt i dette land, endsige producere til fornuftige priser.